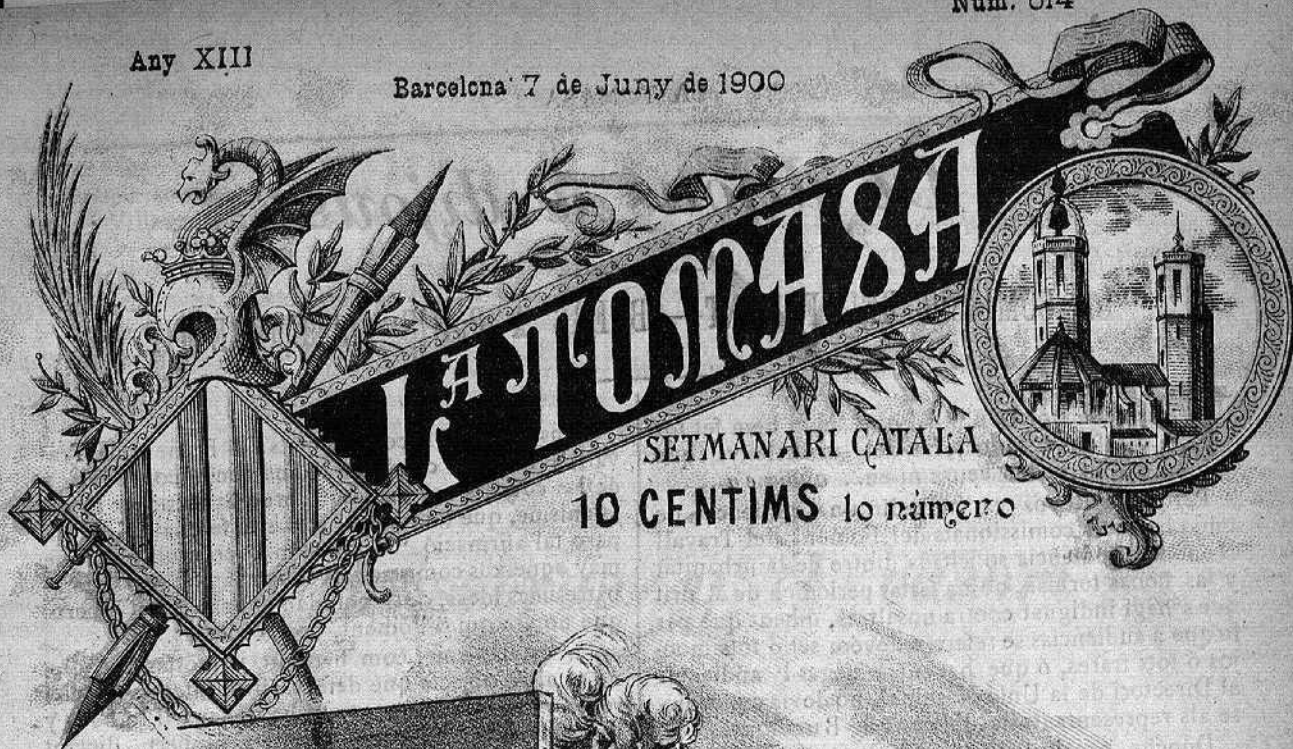

Teresa Bordas

Per sa veu que no val poch,
sa elegancia y fina escola,
ocupa un elevat lloch
en la sarsuela espanyola.

Copia fot. de La Alhambra

De dijous à dijous

LA COMISSIÓ DEL FOMENT—OBRERS A PARIS—L' EMPRÈSTIT

Pero ¡Senyor Déu meu! que 'ls hi hem fet los catalans á la majoria dels madrilenys, que no 'ns poden veure ni en... *audiencia*.

Perque la Reyna va concedir una audiència de mitja hora als comissionats del Foment del Treball Nacional, audiència solicitada dintre de la urbanitat y las bonas formas, no ha faltat periódich de Madrid que s'hagi indignat contra nosaltres, dihent que per lo que á audiencias se refereix, devém ser ó tots monjos ó tots frares, ó que haventse negat l' audiència al Directori de la Unió Nacional, no devía concedir-se als representants del Foment de Barcelona.

Donchs, nosaltres tenim un criteri diametralment opost.

Si á qualsevulga mortal, per pacífich que siga, se li demana una entrevista ab aménassa de fer aixó ó alló ó lo de mes enllá, en cas de no concedirla, y l' aménassa s' fa pública á fi de lograr lo solicitant plassa de valent, dit s' está, que 'l que ha d' otorgar la entrevista, fent de las tripas cor, si es necessari, dira: «¡Venintme ab imposicions, no farém res!»

Per lo tant, proposarse censurar 'l que s' hagi concedit audiència á la Comissió catalana, perque no s' ha obrat d' igual manera ab lo Directori de la Unió Nacional, es com diuhén los castellans, *irse por los cerros de Ubeda*.

Los mateixos periódichs qu' avuy se lamentan de que hagi sigut desatés l' esmentat Directori, quan nosaltres, creyent que 'ls concerts econòmichs podían salvar l' Hisenda espanyola, 'ls sollicitavam ab energia, manifestaren, que si volíam ser atesos en nostra justa ó injusta petició, comensar devíam per depositar la nostra actitud violenta, sometentnos al criteri que sobre 'l particular tingués format lo Poder Central.

Ara bé: lo Directori de la Unió Nacional, mes que pregar, considerant que la rahó l' apoyava, ha exigit, ha aménassat, establint una perfecta igualtat ab la conducta per nosaltres fa pocs mesos seguida...

¿Que te donchs d' estrany, qu' en Paraiso y demés companys mártirs hagin obtingut una negativa?

A qui s' ha resistit y negat á concedirlos una audiència, pod. á tatxársel de lo que s' vulga, pero may d' haver obrat ab inconseqüència.

D' rá algú qu' el Directori en qüestió porta la representació nacional, y que, per lo tant, pot prescindir de certas formas, pera exigir en lloch de pregar; pero aqueixa representació després dels càrrechs dirigits á n' en Paraiso, no desmentits fins ara d' una manera categórica, y després d' haver pagat en Costa, bitllo-bitllo la contribució; encare que s' excusi ab que 'l seu representant va satisferla sense ordre expressa, aqueixa representació —repetim— resulta ilusoria, pera convertirse en un desitj dels que voldrian ostentarla.

S' ha dit que 'ls comissionats del Foment del Treball Nacional, á cambi de l' audiència concedida y de las concessions fetas han promès extirpar lo catalanisme, que tan mal d' ulls está fent al Govern, pero tal afirmació 'ns resistim á créurela, perque may aqueixos comissionats s' haurien obligat á combatre unas ideas, que sobradament sabia 'l Govern, que no era qui 'l Foment, pera véncelas.

Lo catalanisme, com hem dit ja moltes vegades, no té altre objecte que defensar los interessos de la regió y no es lo Foment qui ha de taptarli la boca y lligarli 'ls brassos, sino 'l mateix Govern, dictant lleys ab arreglo á la Historia de Catalunya á las sevas costums y amor al treball de la mateixa.

Quedém en que alguns periódichs de Madrid, en aquesta ocasió com en moltes altrás, no han fet mes que deixar patent l' odi infundat que contra nosaltres senten.

**

Lo ministre d' agricultura si no fos l' autor de la cèlebre frasse de que si 'ns resistiam al pago dels tributs vindrian las *casacas rojas* á ferlos efectius, seria un gran home.

Y com no, si en son cervell privilegiat va neixe la idea de que un número d' obrers espanyols anés á visitar la Exposició de Paris corrent los gastos á càrrech del Erari públich y concedintse ademés als designats la enorme suma de cinquanta franchs per barba.

Hem dit *enorme suma*, y potser pequém d' exagerats.

Perque contat y rebut, si la permanencia dels obrers en la capital francesa ha de ser gayre llarga, si las sevas familias no s' alimentan durant s' ausencia ab panis y escayola, poden trobarse en un conflicte.

A dir veritat, no es gayre com çó, que mentres al caps de casa, se 'ls concedeixi la gloria de visitar lo gran certamen, las sevas familias tinguin que basquejarse per trobar un plat de vianda.

A menos que, com me deya un amic meu, los fulanos designats sigan obrers de *bona posició*, als que s' vulgui allaugerir, per medi d' aquesta martingala, 'ls crescuts gastos qu' importa un viatge d' aquesta naturalesa.

No 'ns estranyaria que 'ls obrers elegits no vestissin la hontada brusa y las modestas espadenyas, sino la elegant levita y 'l flamant barret de copa.

¡Cosas d' Espanyal...

**

Quan los infelisos espanyols, que som los mes, nos creyam que en tota la península no hi havia ni

una pesseta sobrerera, ha vingut l' empréstit d' en Silvela—Villaverde á deixarnos ab un palm de boca oberta.

Lo Banch d' Espanya y las sevas sucursals, no s' han entés de feyna, á causa de la demanadissa.

S' ha jugat ab los millons, com lo jornalier aburrit juga ab las mongetas que conté 'l seu plat de terrissa.

Lo total de la suscripció del empréstit, ascendia 'l dilluns passat á 3,500 millons de pessetas.

¡Horroritzemnos!

¡3,500 millons de pessetas!

¡Y tants pobrets que s' en van al llit sense sopar, per no tenir ni deu cèntims per ferse una sopa de farigola!

¡3,500 millons de pessetas!

Poch mes ò menos, los martiris que passa l' infelís obrer per' guanyar lo pa de cada dia.

PIERROT DE LA TOMASA.

Las misseras y 'l casori

Baxilleras de la vila
y misseras del vehinat,
esmoleu las estisoras
y amanihuse á fer realls,
que l' hereu de 'n Conta Llunas
y la noya de can Taps,
com que ya van fer capituls
y 'ls van tirar trona avall,
avuy devant del vicari
per la casaca anirán,
y serà cosa de riurer
lo poguer misserejar
*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

¡Valgám Déu! ¡Quina gentada!
los xicotets van á aixams
per plegá 'ls confits que tiran
als nuvis los convidats.
¡Com se coneix que 'l casori
se fa á so de groch metall!

Erts ja 'n venen los compares
ab cratacòlica y guants;
y las comares segueixen
ab vestits de cruixent fay;
pero á mi 'l que 'n farà gracia
será veure' al capdevall
*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

Ja han pujat al presbiteri,
y al xiu xiu del sagristá,
los padrins y 'ls testimonis
s' arrengreran de costat.

Al veurer plorar als pares,
diu un tranquil de poch anys:

¡tanocas! ¡ves per qué ploran!
¡qué 's pensan que pendrán mal?

Per fi, ab l' estola 'l vicari
se prepara per fe' 'l llas,
y ara si que tots vo'drian
de fit á fit contemplar
*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

Mientras se treuen los nuvis
de sa mē dreta los guants,
per catxarla y fer promesa
d' aixís quedar ben lligats,
lo sagristá ab los esperges
se posa á punt d' arroxs;
lo vicari 'ls fá lectura
de la carta de san Pau,
que vé á ser las ordenansas
del banderi dels casats,
y al sentir la molts observan,
tot rihent per so'a 'l nás,
*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

Ara 'l que 'l sacrifici
está á punt de consumás,
pus som ja á lo que esgarrija,
aixó es, á darse las mans,
y á responder al vicari
si es que 's volen per companys.
Si pare, diu ell; mes ella,
torsent, com anyell, lo cap,
ab prou feynes diu: si, pare!
com un grill encadernat.

Ara es la hora, baxilleras,
mireu bé en aquest instant

*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

Ja de la iglesia tots surten...
Deu los fassi ben cassats!
Ja 'ls cempares ho celebran
encenent puros de ral,
y las comares, portantne
ricas toyas en las mans.
Los desposats van rumbosos
tot donantse 'l cor y 'l cap,
y 'ls uns, engollint saliva,
y 'ls altres, ab dents de pam,
lo cas es que 'l coll allarga
tothom per misserejar
*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

Ja al final som de la boda,
ja ab l' estrípi ós xampany
cadascú ha dit lo seu brindis,
ja 'ls vells mijs endormiscats
volen dar á la parella
los concells propis del cas;
mes tots quedan á las foscas
y 'l meu cuento 's va acabant,
perque en son cuarto los nuvis
s' han ben tancat y barrat,
y si be algú vol pensarsho,
ningú ho pot asegurar
*¡quina cara posa 'l nuvi
y la novia quins ulls fa!*

ISIDOR FRIAS FONTANILLES

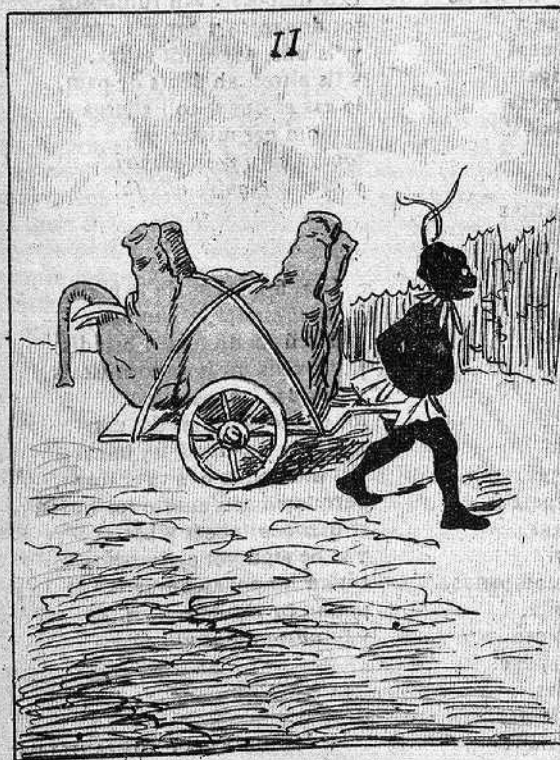
GAS INAUDIT

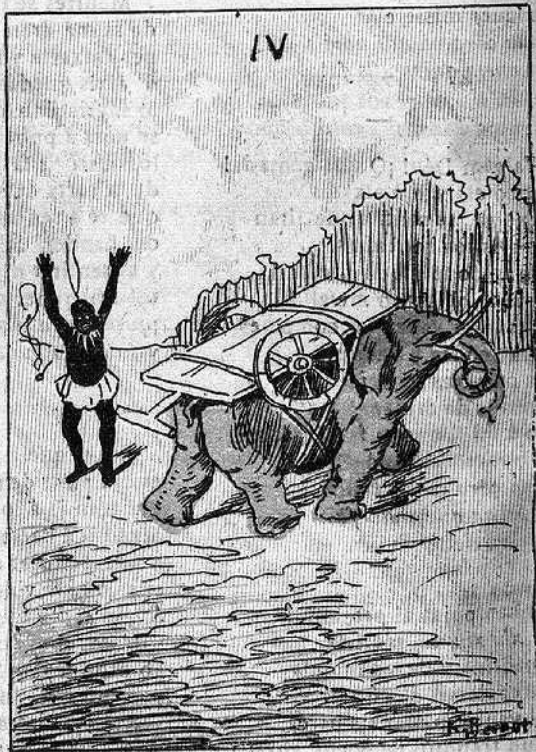
I Lo negre Kandonga ha fletxat á un elefant, lo qual rabiós li enjega un raig d'aygua del riu.

III Pero 'l camí es llarch y en Kandonga s'atura á encendre la pipa. Mentrestant l'alefant fa de las sevas.

II En Kandonga sense inmutarse, lliga al elefant en un carro de má, y toca 'l dos.

IV Puig ab unas quantas sacudidas logra tombar lo carro, y emportantsel sobre l'esquena, deixa al negre ab un palm de nás.

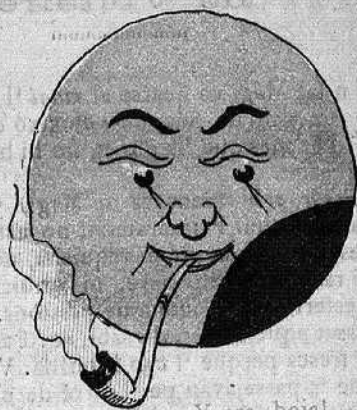
LA TOMASA
L'ÚLTIM ECLIPSE

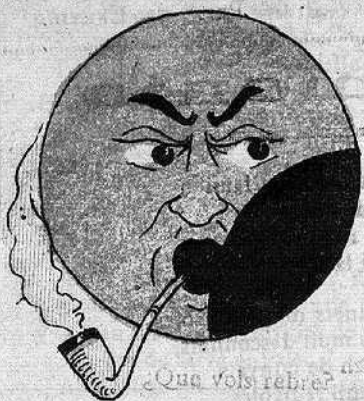
¡Soch sèl, pero qu' en soch de felis!

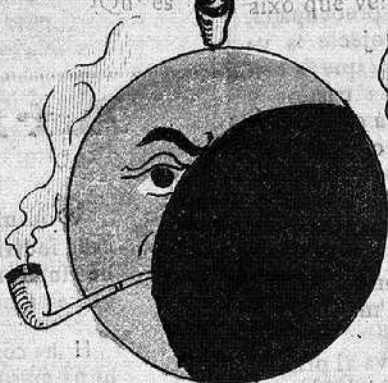
Qu' es aixó que ve?

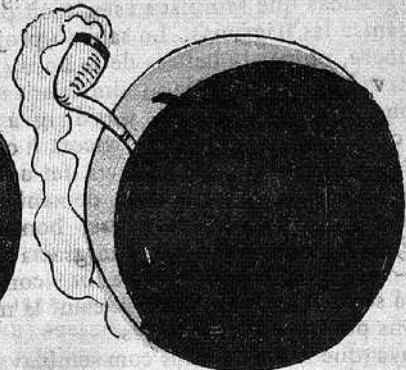
¡Y ara, boja!

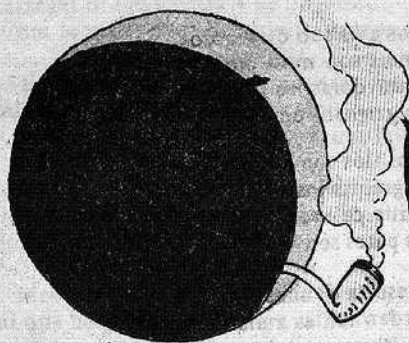
Que vols rebre?

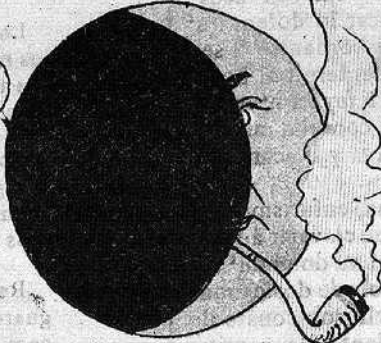
No mes hi veig d' un ull!

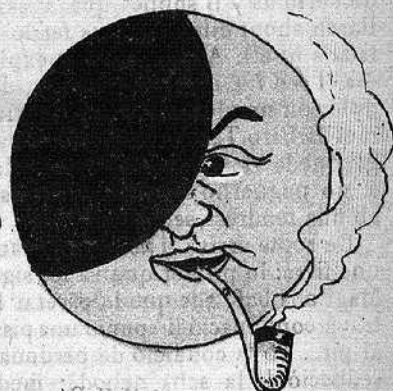
No siguis pesada!

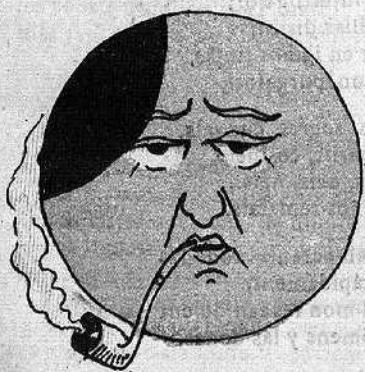
Que dirán la Terra?

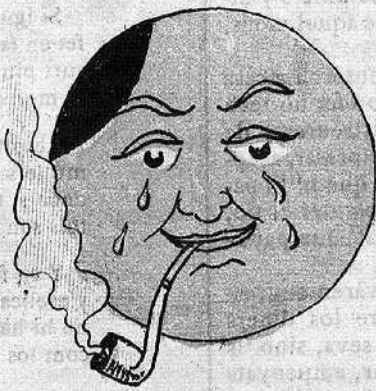
¡Ja ets ben llunàtica!

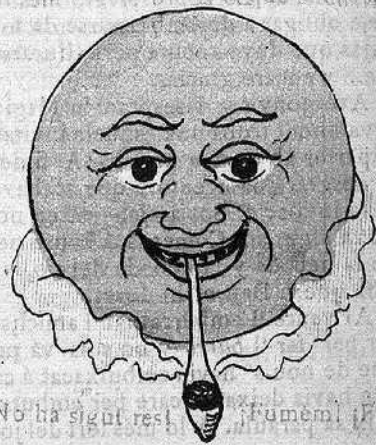
Calla! Sembla que t'en va!

¡Que m'ha fet patir!

¡Uns ploro d' alegria!

No ha sigut res!

¡Fumem!

LA MANIA DE SER SABI

(de Voltaire)

Un tal Magí va ficarse al magí 'l propòsit de ser un rival de Sócrates; de aixó de volguer saber mes que 'ls altres, no hi ha ningú que se n' hagi safat.

— Esser sabi (pensava 'n Magí) y felís, es molt fàcil alcançarho. Primerament no estimaré cap dona; després no menjaré requisits, no beure ví, ni tindrè rahons, ni envejaré, ni ambicionaré rés; es dir, desterraré tota mena de passions.

Trassat aqueix plan de sabi, sortí al balcó á pendre la fresca perque 'l cap li bullia. Veje dugas donas que 's passejavan pe 'l carré de casa seva; una vella que semblava indiferenta á tot y una noya molt gracioaa que semblava estar molt preocupada, aixugantse las llágrimas. Lo sabi en projecte 's va comoure, no per la bellesa de la noya (que 's casi n' estava ben segü 'n Magí) sino per sa tristesa y desconsol. Va baixar del pis y 's dirigí á ella disposat á consolarla sabiament. La xicota li contá ab tota senzillesa 'l dany que li havia fet un oncle seu qui li havia robat tots 'ls bens deixantla com qui diu sense camisa.—Vingui á casa, bon senyor, (li digué) y 's convencerá de ma desgracia tan terrible.—'N Magí, compadescut de tot, acompanyá á la noya á son domicili, fentli pe 'l camí la mar de reflexions pera que 's conformés.

La noya (que no ho era tant com semblava al primer cop de vista) lo conduhí á un salonet plé de flors y de perfums y li suplicá que s' assentés en un sofá llarch ahont ella també va fer lo mateix ben acostada á n' ell. Allí li acabá d' explicar lo dolent qu' era 'l seu tí, mala negada fés, desbordantse 'l seu dolor en un plor desfet qu' hauria eternit al home mes bárbaro. Tanta y tanta llástima li feya á n' en Magí que la victima que entremitj de consells mansos á no poguerho ser més, l' abressava y l' acariciava ab una tendresa sens' limits...

De sopte arrivá 'l tí... de camama, enfurismat, fet una fiera: lo primer que va fer sigué clavarli á n' en Magí una bofetada que la paret n' hi vá doná un' altra: á continuació li apuntá una pistola de dos canons al pit... ab la condició de perdonarli son conato de seducció de la seba neboda; mediant una quantitat respectable. Lo pobre Magí, més mort que viu, 's veje obligat á desembrassarse de tots 'ls diners y alhajas que duya á sobre pera lliurarse de aquell monstre... y encare gracias.

Avergonyit y desesperat 'n Magí s' entorná á casa seva ahont trobá una esquela invitantlo á fer un téch superior ab quatre amichs. A fi de distreure, de la desgraciada aventura que acabava de passar, acceptá la invitació. Sos amichs váren notar que n' hi passava alguna... Comensá á beure per' olvidar 'l tí, de la neboda y la neboda del tí, y agafá una papeirina que... Deu n' hi doret.

Al veure 'l emborratxat 'l amichs 'l váren engrescar per' fer 'l burro y no sols vá perdre los diners que de nou s' havia embutxacat á casa seva, sino 'ls que havia deixat encare per embutxacar, empenyats baix sa paraula. A lo més fort del joch 's vá disputar

ab un jugador qu' era 'l més amich d' ell y li váren buyda un ull.

L' endemá, després d' haver dormit la mona, 'l pobre Magí aná repassant tot quant li havia succehit d' ensa que tenia la mania de ser sabi y exclamava: —Jo que ahir el dematí havia renunciat á las donas, á la taula, al joch y á tenir disputas ¡ay! 'm trobo que á las vintiquatre horas he sigut timat per una móssa, m' he emborratxat y ho he perdut tot al joch, tot... ¡hasta l' ull! —

Abatur, ab una febre que l' arbolava, sortí al balcó y veje que passavan per devant de casa seva 'l tí y la neboda tent brasset, losquals al veure 'l no 's podian aguantá 'l riure.

Se torná á ficar dins del seu quarto, tancant lo balcó d' una revolada, y arrencantse 'ls cabells cridava com alocat:

— ¡Com més sabi vull ser, més burro 'm orno!

Modernisat per

PEPET DEL CARRIL.

Armonia

Consultant á una familia cada individu per si, he vingut á resumir que en familia se 's concilia.

Hi ha cosinets massa amables, hi ha marits molt desconfiats, tigres en lloch de cunyats y sogras de mil rediables.

Los avis son carregosos, los nets son molt plorans, son traydoras las mullers y 'ls germans empilagosos.

Los tíos son egoistas, desagahits los nebots, los fills calaveras tots y 'ls pares son terroristas,

Resulta donchs: que 'ls parents guardan tantas amistats com las ratas ab los gats que sempre enseyan las dents.

Si igual interrogatori fet en familias disintias surt pintat en iguals tintas, lo mon es un purgatori,

Resultant sogres, cunyats, mullers, marits, cosinets, nebots, tíos, avis, nets... tots son tunos rematats.

Y en fi, ab paraulas rodonas y esplicat rápidamente, no hi ha al mon res tan dolent com los hòmens y las donas.

J. R.

Cinematógrafo barceloní

I

En CHIRIGOTAS

ENCASTELLAT en la primera plana
d' un periódich de gran circulació,
pe 'ls dematins escriu *Ecos políticos*
per las nits... fa l' histrió.

Te certa gràcia natural: La gràcia
desenfadada del que un pinxo 's creu...
pro en cambi 'l seu estil rípiós y cursi
no te perdó de Deu!...

Dins del periódich qu' ha llogat sa ploma
per fe 'l pallaso é imposar sa ley,
eclipsa als seus companys... Com tots son cegos
es clar... ¡un borni es rey!

Ell serà un crítich dels d' á quarto 'l reng'e,
ó be un demócrata dels d' á ral lo cent
mes no obstant, al costat d' en Corominas
¡resulta un gran talent!

En la edició dels dematins, fa l' home
y escriu l' *eco politich* estantis
y 's creu qu' ab sas sortidas de Bertoldo...
¡ha de salvá al país...!

Allí, látigo en má, vol fer política,
carregat d' ignocencia y de ilusions...
¡Com lo miser xanguet, tomba navios,
ell... tomba situacions!

Troba do'ent tot lo que 'ls altres pensan,
sols es perfecte tot quan ell pareix...
¡Quina lástima, oh Deu, que l' ingrat públich
no pensi lo ma eix!

Perque lo gran reney d' una República
molt seria y molt burgesa y molt formal,
polia sé allavors de la Nanita
un remey ideal,

mes avuy, ni que ho manin Corominas,
ni que ho prediquin á diari 'ls *Doys*,
lo sistema estantis que 'n *Doys* predica...
¡es un somni de noys!

Ell, l' *Inspirat Chirigoter* remena
los sobats mirallets cada matí
mes ¡ay! que las *perdiús* ni se l' escuchan
ni volen acudí...

Ab dirli á n' en Silvela, 'l de la daga,
sabrosón á n' en Trampas y á uns quants mes
capritxosos motius, ja ha guanyat l' home
lo sou de cada mes.

Trenta naps, qu' ab los vint que 'n *Doys* s' agencia
ab sos xistes nocturns, de dup' ós gust,
ja pot l' histrió infelís fer bullir l' olla...
¡ab vistas á Sant Just!

Y encara, no pot dir que 'ls accionistas

li fassin cap mal ters en lo jornal,
perque 'ls escrits, que son do'ents de sobras,
los hi pagan tal qual

Sobre tot á la nit. Sas *chirigotas*
ab sos ribets de moralistas tons
y ab son estil tan personal y neula
de *dòmine* en funcions,

generalment, no valen lo que costan
perque fica la *pata* á lo milló...
Sols fan riure al autor, y están renyidas
ab l' *administració*!

Lo seu sistema es tan migrat y sonso,
que demostra 'l tal *Doys* beure á galet...
Tota sa trassa, está en donarse corda,
y esbrincar á preu fet...

¡Va á tongadas igual que 'l dengue y cólera!
Uns cops, té *passa* de Pompeu Gener;
altres cops la *Perdiu* li ve á la boca
ó te un cólich... Robert...

Quan agafa á n' algú per lo seu compte,
lo pren y 'l deixa fins á fer pudó'
y soba y manifeja sense solta
qualsevulga qüestió.

Mil voltas ha burxat á 'n *Fuencarrale*
y ha burxat á n' en *Peyo* mes de cent
y no obstant l' *Insensat* á llest lo guanya,
¡com en *Peyo* a talent!

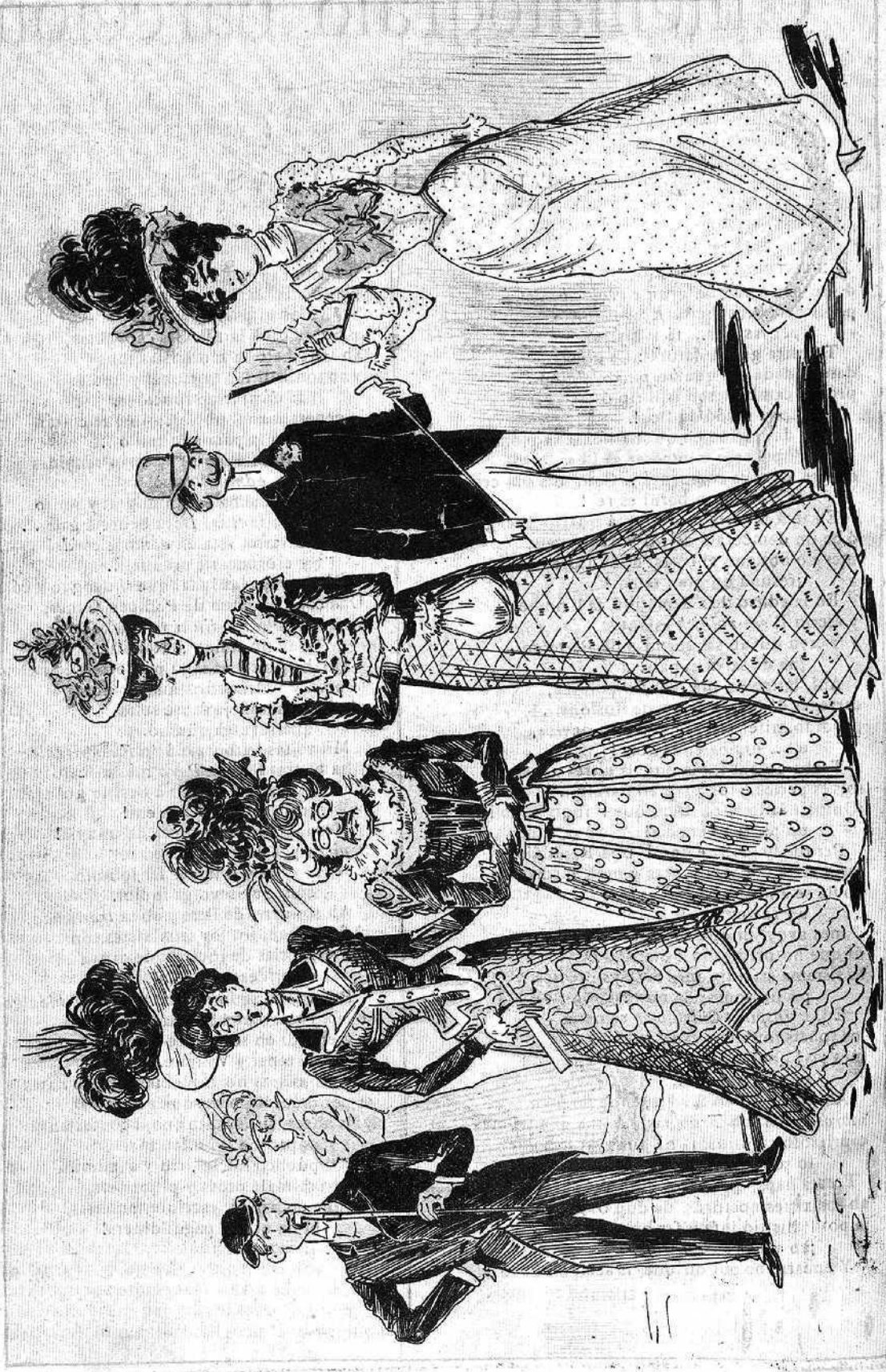
Mes ignorant que mula de tranvia!
's *pirra* per ficar la pota en tot
y de tot pren motiu per fer lo vano
com qualsevulga indiot.

Ab sos ayres de llest y ab sa *trastienda*,
al fi y al eap, tot los seus xistes son
eflorescencias de l' esprit de canya
ó be ideas... al rón.

Per xo, en sa inmensa fatuitat d' *hidalgo*,
o *cipayo* nascut á Santander,
's creu qu' en son cervell han fet brotada
Juvenal y Voltaire.

Y 'ls uns, si no li plantan quatre natas
es per créurer poiser que no las val,
y 'ls altres, si 'ls atachs no li contestan
es porque... no fan mal

Y 'l públich iniciat, riu y s' admira
llegint sa mala prosa y pitjor vers,
¡de que encara, d' escriure tonterias,
hi ha qui 'n pagui diners!

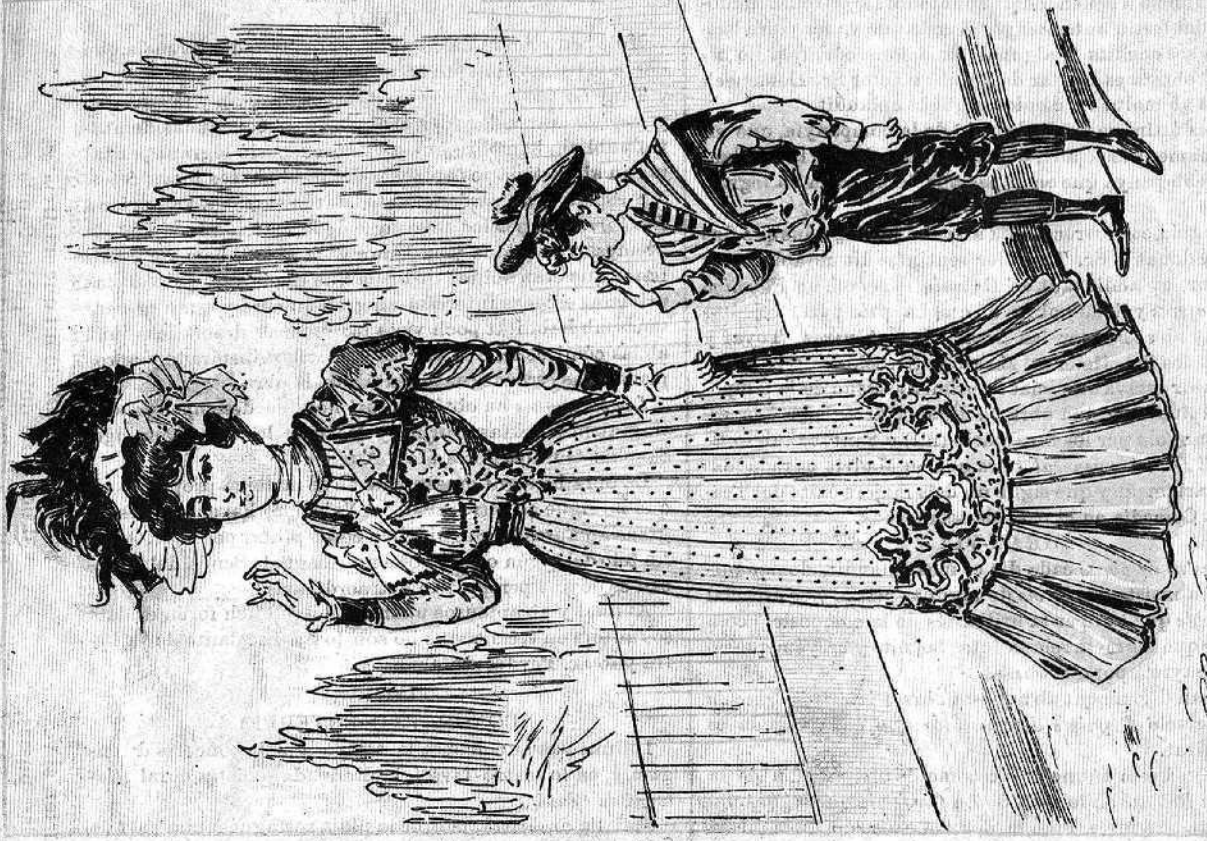

Donya Angustias Repollo de Cascarilla y sus preciosas niñas Gorgonia y Leocadia ja tornan á escalfar els pedrisos del Passeig de Gracia. Surten al vespre com els escarbats y sempre fan la mateixa feyna: passejar las pussas, esperar que plauig y gratar. Quan els hi ve la badallera, se'n van á retiro. Y aixis sucesivamente.

També hi trobarán á la Pepita Suspiros, un auell de nit que rastreja el vol de deu á doze. Aquesta Pepita es aquella Pepa que venia fregalls á la Boqueria.

Mademoiselle Pommedeterre, qui cherche un nyebit ab forsa rals, per ensenyarli la llengua y acompanyarlo á 1ª Exposició.

Finalment En Carlitos ve obligat totas las nits á fer costat á la teta per salvar las apariencias.

TEATROS

ROMEA

En la funció a benefici del apuntadors s'estrenà un monòlech del festiu autor senyor Argila que va fer riure bastant per sos acudits y algunas situacions còmicas. Lo títol de l'obra es «Estar de pega»: l'actor Sr. Domenech lo recitá ab molta vis còmica, seguint aplaudit.

Dilluns últim, se feu lo despidio de la companyia, que si gué sumament festejada, debent felicitarla per la brillantíssima campanya que en la passada temporada ha lograt.

NOVETATS

Distingida concurrencia ha assistit a las funcions que fins avuy ha donat lo Sr. Thuillier sentintse dit notable actor sumament aplaudit tant en *De mala raza* com en *El amigo de las mujeres* y demés obras en que ha prés part, vejentse secundat ab acert per las Sras. Pino, Alvarez, Tovar y Blanco y los Srs. Jimenez, Manso y Barceló.

Pera ahir estava anunciat lo primer estreno de la temporada, resultant ser una obra de Bisson, arreglada a la escena espanyola per los Srs. Mario (fill) y Santoval ab lo títol de *El Director general*, obra que en Madrit agrada extraordinariament y que siguió un dels majors éxits del Teatro de la Comedia en la passada temporada.

GRAN-VIA

El maestro de obras cada dia es mes aplaudit, demanantse ab viva insistencia lo bis de algunas pessas y en especial lo pas doble que tan per la brillantés de la composició com executió que logra arrebatat totes las nits y creyém queno tardará gayre a popularisarse.

Alternan dignament ab aquesta obra, *Viaje de instrucción* y l'espectacle *A países desconocidos* que cada vegada es mes admirat.

Pera demá está anunciat l'estreno de una parodia de la ópera *La Bohème* ab lo títol de *La Golfemia* que segons noticias agradará molt. Pera la deguda executió de aquesta obra s'ha contractat a la triple Soletat Alvarez que tan grats recorts deixá en aquest teatro.

NOU RETIRO

La temporada de istiu s'ha inaugurat ab una companyia de ópera formada d'artistas notables havent sigut la obra de inauguració la ja popular ópera de Puccini *La Bohème*.

Ab tot y que aquesta ópera s'ha sentit cantada per eminenencias, obtingué una acurada executió distingintshi lo Sr. Pagani tenor dotat de una preciosa veu, molt ben timbrada en tots sos registres y causant extraordinari efecte sos potents aguts, per lo que no dúptem en vaticinarli un brillant pervindre. També ha assombrat lo baix Sr. Banquells que posseheix una notable corda mitja com ne feu gala en la preciosa romansa del quart acte.

Lo resto dels artistas debutants en *La Bohème* si be no obtingueren l'èxit extraordinari dels dos anomenats, se sentiren ab justicia aplaudits en las principals escenas, mereixent los honors de la repetició lo preciós quarteto del tercer acte, distinció que igualment logr. lo difícil *racconto* de tenor en lo primer, y *romanza* de baix en lo quart.

Lo Sr. Baratta concertá la ópera ab discreció, pero donadas sas aptituds esperavam mes acert en ell, puig creyém que los efectes extraordinaris de veu que tolera en algun artista en lo segon acte, aixís com també lo carregar los *crescendos* en la orquesta, perjudican mes que no avaloran en lo bon conjunt.

A partir de la segona representació, lo conjunt aná mes ajustat, sent artistas y mestre ovacionats en los finals dels segon y tercer actes.

S'han donat dugas representacions de *Faust* en que foren sumament aplaudits la Srta. Homs y los Srs. Costa, Achilli y Banquells.

Pera ahir estava anunciat lo *capo lavoro* de Meyerbeer *Gli Ugonotti*, pera debut de las Sras. Beduschi, Farelli y Casals y Srs. Gambardella, Travaglini y Leoni.

TIVOLI

Molt ben rebuda ha sigut la companyia de sarsuela que desde lo passat dissapte actua en aquest teatro.

Tant *La buena sombra* com *El señor Joaquín y Campanero y sacristán* sarsuelas representadas y ja conegudas de nostre públ. ch. han obtingut perfecte executió logrant per tal motiu ab justicia los aplausos del públ. ch. sos intérpretes.

S'esperava ab verdadera ansietat la sarsuela valenciana *Les barraques* per los elogis que de la mateixa havia fet la premsa valenciana y en honor a la vritat hem de manifestar que eran del tot justos ja que es obra que desde las primeras escenas interessa en gran manera y están presentadas ab habilitat poch vista las escenas dramáticas junt ab las còmicas sent sa mitja sumament inspirada y apropiada a las escenas sentimentals de la obra.

Les barraques ha obtingut un notable desempenyo distingintshi las Srtas. Gurina y Marti y los Srs. Domingo, Sanchez, Guillot, Ferrando y Angeles.

La obra ha sigut presentada ab la mateixa propietat ab que ho siguió al estrenarse en Valencia, havent merecut grans aplausos lo magnífich decorat pintat per lo Sr. Alós. Lo teló del segon quadro que representa la Senda del Tren-call es de una perspectiva extraordinaria.

Al final y ab aplausos unànims del públ. ch. foren eridats sos autors en escena, que ho son lo Sr. Escalante de la lletra y lo Sr. Peydró de la música.

TIVOLI

(CONCERTS D'EUTERPE)

Dilluns passat comensá la temporada de concerts d'enguany, en lo teatro Tivoli, la llorejada societat coral *Euterpe de Clavé*.

Mal dia ensopégá, perquè la pluja retragué a una part de sos admiradors d'assistir al teatro, pero aixís y tot la entrada signé nutrida, demostrant que l'nostre públ. ch. es capás d'imposarse sacrificis, per premiar lo zel y constancia dels estudiosos coristas d'*Euterpe*.

Després de la obligada «Invocació a Euterpe» del immortal Clavé—obligada per tractarse del concert de inauguració,—s'cantaren del mateix autor «Pe'l Juny la fals al puri», «Los xiquets de Valls» y «Los nens dels almogavers». En la primera part va executarse ademés lo coro «Fraternitat» de Goula (pare) y en la segona lo coro descriptiu «Las cansons del Mas» y lo nocturn «Las Deu» que valgué a sos autors D.ª Mercés Tusell y mtre. Sadurni, respectivament, calurosas ovacions igual que quan s'estrenaren l'anypasat, fentse precisa la repetició.

En dita segona part tingué lloch lo primer estreno de la temporada que consistí en lo del coro a veus solas «La Barretina» música original del mtre. Laporta sobre la preciosa poesia del mateix títol de mossén Jacinto Verdaguer. Aquesta hermosa pessa coral, qu'havia sigut premiada en un certámen de «La Barretina Catalana» ahont tingueren ocasió d'oirla, resultá notablement executada pe'l «Euterpe». L'autor's guanyá una ovació y a prechs del públ. ch. s'vegé obligat a dirigir la repetició.

En la part sinfónica s'desempenyaren ab l'acert de sempre, «Mireille» de Gounod, «Les girondins» de Litolff «Polonesa» de Martinez Ymbert y la «Marcha triunfal» de Raffart que fou repetida.

Felicitem a l'«Euterpe» per l'èxit d'aquest primer concert y li desitjem molta cullita de lloers y entradas en la tot just inaugurada campanya.

UN CÒMIC RETIRAT.

LA TOMASA
PASQUA MULLADA

¡Y tan mullada! Els becos de Pedralves y de Vallvidrera havian provehit per dos dias y ara no saben que fer de la vianda.

Un que desde 'l dilluns s'ha quedat enganxat á la Rambla de Catalunya.

De modo que la Pasqua sols va resultar granada pe 'ls empresaris de teatros.

UN CASAMENT

La Maria, que te gastos
y no té un maravedís,
y 'l Grabat que no te trastos,
ni diners per llogar un pis,
ara diu que s' han casat,
y 'l vehinat sempre murmura:
—Bon parell s' han replegat,
la Maria y 'l Grabat.

Ella vo' anar bonica,
lo seu gust es presumir;
y 'l Grabat sols se dedica
á menjar, beure y dormir:
lo seu gust enfurisma
ni la miseria 'l detura,
lo que compran es fiat,
y 'l vehinat sempre murmura:
—Bon parell s' han replegat,
la Maria y 'l Grabat.

Per mes que ella algún cop canta
y 'l Grabat algún cop riu,
ella te un geni que espania
y ell té un geni fort y viu.
Ella á n' ell lo considera
com un pegat en un banch;
ell se encega de quimera,
tot ho tira á foch y á sanch;
al senti quell altercat
lo vehinat sempre murmura:
—Bon parell s' han replegat
la Maria y 'l Grabat.

Ella es tonta y batxillera,
may se cuyda dels fogons,
es deixada, llaunera,
y amiga de confusions.
Ell també pel seu costat
es pitjor que la malura:
fa 'l tronera, es mal parlat.
y 'l vehinat sempre murmura:
—Bon parell s' han replegat
la Maria y 'l Grabat.

Menjan poch y mal cuynat
y es' an tips, ves qui ho diria,
ella n' esta del Grabat
y 'l Grabat de la Maria;
també es' an tips del vehinat,
perque canta tot lo die:
—Bon parell s' han replegat
la Maria y 'l Grabat.

JOAQUIM ROIG

Campanadas

Al objecte de viure ab la esquena dreta, no falta may,
qui estudia 'ls timos mes eneyosos.

Entre aquets pot consignarse 'l de que dona compte un
periódich de Bilbao, com ocorregut en aquella ciutat.

Es lo cas qu' una senyora elegantment vestida va pre-
sentarse en una tenda d' ultramarins, acompanyada d' un
criat, y va demanar géneros en gran quantitat, hasta l' im-
port de 150 pessetas. Un cop fet lo paquet ab llangonissas,
formatjes, conservas, etc. digué á son criat que 'l portés á
casa, qu' el la esperaria que li fessin la factura.

Quan aquesta li fou entregada, 's tregué pera pagarla un
bonich portamonedas, manifestant ab gran sorpresa que
portava sols un cinch duros, per lo que suplicá que l' acom-
panyés un dependent, á qui abonaria l' import.

Va acompanyarla un jove del establiment, y la esmenta-
da senyora entrá en una farmacia del carrer de la Grana-
da, y cridant apart al encarregat li digué que hi anava ab
son fill, pera comprarli un bragué; pero que sent molt ver-
gonyós, li pregava que 'l cridés al interior y procurés ser-
virlo. Així ho feu l' apotecari, y mentres ab gran assombro
del minyó, treya caixas que contenian aparatos de dita
classe, va escabullirse la senyora sense deixar rastre.

Desfet l' error y esplicat lo succehit pe 'l dependent, se
vejé que 's tractava d' un timo.

✱

Un dels individus del Directori de la «Unión Nacional»
lo Sr. Costa, está cremat perque un *poca vergonyosa* (?)
li ha jugat la broma de pagarli 'l recibo de la contribució.

¿Cremat per aixó?...

¿Y ara!

Lo qu' es nosaltres, si hi havia algun desesperat que vol-
gués gastarnos tal broma, encare li dariam las gracias y
cada dia 'l tindriam present en las nostras oracions, pera
que Deu Nostre Senyor li concedís molts anys de vida
molt humor y molts diners, pera continuar repetint sem-
blant broma.

¿Es que 'l Sr. Costa s' ha indignat, perque algún 's pot
creure, que la Unió Nacional es pu a camama?

¿No s' amohini!

Aixó 'l posa en estat crítich,
no li nego, no senyó;
pero ja avants la Nació,
per son procedir raquitich
tan sols ha vist en la Unió
un trist *gastament polítich*.

✱

Lo gremi de planxadoras de Madrid, va acordar qu' una
comisió anés á veure á n' en Vilaverda, pera exposarli la
trista situació en que las coloca, lo tenir de pagar una pa-
tent bastant crescuda, y demanarli que la rebaixi.

No creyém qu' en Vilaverda desatengui la petició de las
fadrinas que son sas companyeras d' oncel.

Ell, com ellas, viu de las *planxas*.

✱

A propósit del eclipse:

Varem llegir qu' á Portugal un home del camp, al notar
lo fenómeno, va posarse á corre cegament, anant á caure
en un depósit d' ayguas, ahont va morir ofegat.

Se comprén: tenint los portugueses la costum de abul-
tarho tot, al pobre portugués, l' eclipse del 23 va semblar-
nhí al menós una dotzena.

✱

Té; ara resulta que no podem saber ab exactitut lo diámetro de la lluna, perquè havent encarregat Flammarión a alguns observadors, que senyalessin lo moment precís del contacte de la lluna y 'l sol, en l' eclipse del 28, los tals observadors no 's cuydaren de pendre nota tan important.

A bon segur qu' aquets observadors, cumpriren millor en los banquets que 's donaren avants del eclipse.

Saben sens dupte, lo moment felís en que va cridársels a taula y 'l trist instant en que 's en aixecaren.

Nosaltres creyam que 'ls astrólechs eran gent mes seria.

Al cap de vall molts d' ells son com los que surten en la sarsuela «De la terra al sol».

Una descomunal ullera pero no hi veuen de cap ull.

✱

Flammarión va posar en un album;

«Lo planeta qu' habitém no es mes qu' una provincia de la patria eterna.

L' home es un habitant del cel.»

¿Lo home un habitant del...?

Com se veu que no té sogra ni tractes ab lo de la *daga florentina*.

✱

L' ilustre astrónomo francés, va escriure en un altre album.

«Saludo a Espanya germana de Fransa.

Las estrellas son más hermosas que las nostras y sas donas adorables mes hermosas que las estrellas»

Gracias, *amich* Camilo.

Pero, ¿que no li sería igual dir... «y sas donas adorables *fan veure las estrellas*»?

Així estaria en lo cert.

✱

Prometent la riqueza d' un país

un tipo va baixar del *Paradis*,

y 'l país adorantlo, li digné:

«Un home honrat com tu, an aquí convé».

Pero encar no passaren quatre dias

lo país ja vegé sas maulerias,

puig parlantli de *re-generació*,

havia fet com altres ó pitjò.

Moraleja: De sastre 's pot cambiá;

pero de... panyo sempre 'n faltará.

✱

A Madrid s' ha efectuat la subasta per l' arrendament de la recaudació de Consums en aquella població.

S' ha adjudicat lo servey per 24 635.000 pessetas.

A Barcelona, á pesar de ser la ciutat dels diners, no 's recaudan mes enllá de 18.000.000.

¡Y luego dirán que Madrid no *consum*!

¡Ya 'ns té consumits á tots!

✱

En lo districte de *Palacio de la vila del as y 'l arbo*, va haverhi 'l dia primer d' aquet mes una gran alarma, per haver notat la gent que gran número d' agents d' ordre públich corrian com mals esperits.

Se va creure que 's tractava d' algun succés grave y hi hagué corredissas y tancament de portas, hasta que va averiguarse que la pressa dels agents obedía al temor d' arriivar tart á la pagaduria ahont se feya efectiva la mensualitat de Maig.

Proba aixó que 'ls agents que hi ha á Madrid:

á la taula y al llit, al primer crit,

y que tant si es de nit com si es de dia,

primer que tot, es la pagaduria.

✱

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

BARRA; á l' hora d' anar á l' Exposició.—No soch obrer ni tal acá ni tal barraca pero espero ser designat pera visitar l' Exposició en caràcter de tal. ¡Quan passa una gan-ga ha d' aprofitarse!

S' ha dit que 'ls cinquanta franchs que 'ns donará en Gasset es una miseria, pero no ho es pe 'ls que com jo los destinarem al xocolata del lloro.

Un obrer que no ha treballat may.

MISERIA; á l' hora de l' esperança.—Es d' esperar que donat lo resultat del empréstit nacional, los que guanyém lo pá de cada dia ab la suhor del nostre rostre, ja no patirém més. La xifra de 3.500, millions de pessetas, demostra qu' á Espanya hi ha diners per tothom. D' aquí endevant no 's pagarà'l lloguer de casa y 'ls comestibles serán de regalo. ¡Visca en Silvela!

Un obrer que treballa quan te feyna.

INFANTA; á l' hora de partir peras = Los diners no son la felicitat, com creuen molts pobres. Y si ho son, á nosaltres nos sembla lo contrari. Lo benestar també causa indigestions. Ab l' Antón, hem determinat, tirar cada qual pe l' seu cantó. Potse així 'ns distreurem de la desgracia de tenir quartos.

Eularia.

BESTIESA; á l' hora dels tontos.—Qué pagarian los sabib de puguernos igualar nosaltres los toreros? Ells moren sovint en la miseria, sense que ningú s' en enteri, y en cambi nosaltres aném ben peixats, rebent á cada pas los aplausos, lo respecte y l' admiració de tothom. Perque vaig sortir malparat de las banyas d' un toro, tots los periódichs espanyols han fet enternir á sos llegidors y han omplert ab lo meu nom las sevas columnas ¡Som los homes del sigle!

Mala-gueño.

PARADIS; á l' hora del sentiment.—Amich Estany, hi sentit molt que ls industrials no hagin fet la manifestació d' adhesió al Directori, per medi del envió de tarjetas, puig vos que en lo rengló de tarjetas sou un trunfo, hauriau fet una petita fortuna.

¡Ah! Alló de las vidrieras... son malas-volensas.

Ego sum.

CONTRIBUCIÓ, á l' hora de pagarla.—Tinch un representant que no me 'l mereixo. Jo ti havia encarregat que no pagués y ell ha pagat. Me sab greu... pero no puch plorar. Doneu recados á la Formalitat y campi qui pugui.

Costa.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 4 d' aquet mes)

R. Homedes: No serveix; A. Carrasca: Lo seu article está molt bé, pero no casa ab la indole del nostre setmanari; la poesia no acaba de agradarme; Gabriel Brétxa; Sento no poderlo complaure; Noy de la Pega; Té caràcter massa particular; Trencaplats: Es incorrecta; Cobersi; Publicarém lo quinqué numerich; Anís de Cumi: No está prou bé; Gratacos: Anirà.

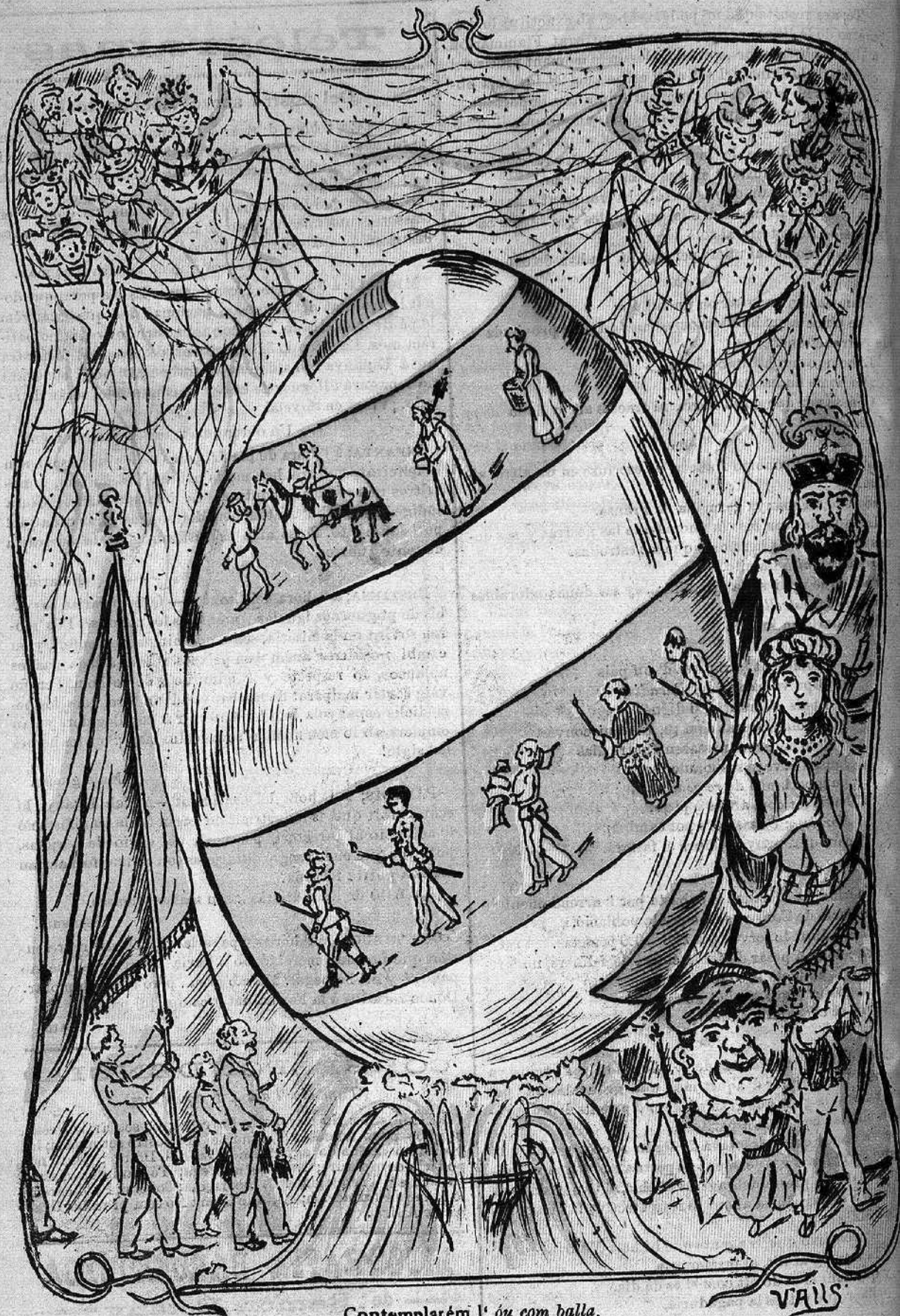
LITOGRAFIA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, SANT RAMON. 6 — BARCELONA

LA TOMASA

GOREUS

Contemplarém l' ou com balla,
veurém passejà 'ls gegants,
los vestits d' última moda
y quedarém com avants.